

Üstad Bediüzzaman Said Nursi, neden kendi eserleri olan Risale-i Nurları çok okurdu?

Üstad'ın hayatından öğrendiğimiz en önemli bilgilerden biri de şudur: Herkesten çok, Risaleleri okumasıdır. Bunun nedeni ise, bu eserlerin, Üstad'ın kendi hünerinin ve ilminin bir neticesi olmadığıdır. Bunu bizzat Üstad'dan öğreniyoruz...

Risaleler, genelde ani ve defî olarak yazdırılır. Ne yazdığını Üstad da bilmez. Daha sonra kendisi de alır okur. Tıpkı bir üzüm çubuğu gibi, üzüm onun elinden çıkar ama yaratan Allah'tır. Kastamonu Lahikası'nda geçen aşağıdaki ifadeler, Üstadımızın sonradan eserlerini okurken, fark ettiği şeylerin olduğunu görüyoruz:

"İki üç gün evvel, Yirmi İkinci Söz tashih edilirken dinledim. Gördüm ki, içinde hem küllî zikir, hem geniş fikir, hem kesretli tehlil, hem kuvvetli iman dersi, hem gafletsiz huzur, hem kudsî hikmet, hem yüksek bir ibadet-i tefekkürîye gibi nurlar var. Bir kısım şakirtlerin ibadet niyetiyle risaleleri, ya yazmak veya okumak veya dinlemekliğin hikmetini bildim. Bârekâllah dedim, hak verdim." (1)

(1) bk. [Kastamonu Lahikası, \(161.Mektup\)](#)